

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010256
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010256.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov senátu JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti odsúdenému T. M., nar. XX.XX.XXXX v Q. Q., trvale bytom W. č. 2, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 08.09.2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.05.2022, sp. zn. 6Pp/26/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.05.2022, sp. zn. 6Pp/26/2022, bolo rozhodnuté o podmieňanom prepustení odsúdeného T. M. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/29/2020 zo dňa 16.09.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/144/2020 zo dňa 09.12.2020 a o uložení skúšobnej doby v trvaní jeden rok.

Predmetné uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal sťažnosť prokurátor do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V odôvodnení sťažnosti prokurátor poukázal, že vzhľadom na negatívne hodnotenie odsúdeného zo strany ústavu na výkon trestu neexistuje záruka, že by odsúdený na slobode viedol riadny život. Odsúdený vo výkone trestu nedosiahol taký stupeň nápravy, že by zanikli dôvody vedúce k spáchaniu trestnej činnosti. Tiež vytýkal neuloženie probačného dohľadu a primeranej povinnosti odsúdenému.

Odsúdený sa k sťažnosti prokurátora do konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že vyššie uvedenými rozhodnutiami bol odsúdenému za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne potom, čo odsúdený urobil vyhlásenie, že je vinný. Na výkon trestu odňatia slobody bol odsúdený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa. Podľa záverov okresného súdu u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného

splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu. Odsúdenému sa do výkonu trestu započítal výkon väzby od 11.03.2020, vzhľadom na čo má predpokladaný koniec 3-ročného trestu stanovený na 11.03.2023. Odsúdený má teda v súčasnej dobe vykonaný trest prevyšujúci zákonom predpísanú výmeru pre splnenie podmienok podmiennečného prepustenia (§ 66 ods. 1, písm. b/ Tr. zák.).

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku spočívajúcu v preukázaní polepšenia odsúdeného, krajský súd pripomína, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Z odôvodnenia sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu vyplynulo, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvý krát vo výkone trestu, je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiava, je nekonfliktný, nevykazuje žiadne disciplinárne tresty a komunikácia s personálom je slušná. Odsúdený má vytvorené aj náležité sociálne zázemie, keď udržiava kontakty s matkou a starou matkou. K spáchanej trestnej činnosti sa priznal a trest si vykonáva v minimálnom stupni stráženia. Podľa krajského súdu uvedené skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Súčasne preukazujú bezproblémové vystupovanie odsúdeného a pozitívnu tendenciu v zmene správania odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Vo vzťahu k plneniu si povinností a k správaniu sa odsúdeného vo výkone trestu z hodnotenia ústavu pritom nevyplývajú žiadne nedostatky, ktoré bolo potrebné riešiť uložením disciplinárneho trestu. Možno preto konštatovať plnenie východného účelu trestu odňatia slobody predpokladaného v ustanovení § 34 Tr. zákona. Podľa názoru krajského súdu je preto dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia neopomenul sa zaoberať aj skutočnosťami svedčiacimi v neprospech odsúdeného, na ktoré poukázal prokurátor v dôvodoch svojej sťažnosti a uviedol, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa názoru krajského súdu úvahy okresného súdu vychádzajú z individuálnych okolností tohto prejednávaného prípadu. Nemožno opomíňať ani skutočnosť, že na odsúdeného pred spáchaním trestných činov, pre ktoré je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo pôsobené výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Z tohto dôvodu u odsúdeného z hľadiska účelu trestu vystupuje do popredia výchovná zložka trestu. Preto s prihliadnutím na preukázané polepšenie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke bez potreby súčasného uloženia probačného dohľadu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.